

Na tom nic nemůže měniti okolnost, že místo u nemoc. pokladny mělo se okamžitě obsaditi a že st-l tam pouze dočasně nastoupil z důvodu existenčních, zvláště když mu jeho představení sdělili, že bude pro neschopnost ke službě propuštěn. Neboť okolnosti ony byly by pouze motivem, proč st-l nevyčkav úředního rozhodnutí o své žádosti, vystoupil ze služby, vystoupení samo však by nepřestalo býti dobrovolným, nehledě ani k tomu, že dle spisů výnosem gř z 5. dubna 1924 bylo st-li sděleno, že, nebude-li moci službu pohr. fin. stráže zastávat ze zdrav. důvodů, bude uvažováno o jeho sprostění proti přiznání odbytného, a že tedy dotyčné jeho tvrzení jest v odporu se spisy.

Ježto výrok žal. úřadu, kterým st-li nárok na odbytné byl zamítnut již s hlediska §§ 46—48 služ. předpisů, jest odůvodněn, netřeba se zabývatí druhým důvodem, o který žal. úřad dále ještě svůj výrok opřel, a slušelo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 6516.

Vojenské věci: * Aktivní vojenský gážista bývalé rak.-uh. armády, který byl převzat do čsl. armády jako gážista ve výslužbě a později v ní konal dočasně činnou službu, nemá nároku na to, aby mu doba od 28. října 1918 ztrávená v zajetí až do nastoupení oné činné služby byla započtena do postupu dle zák. č. 195/1920.

(Nález ze dne 30. dubna 1927 č. 2844).

V ě c: Matěj B. v P. (adv. Dr. Vintíř Radimský z Prahy) proti ministerstvu národní obrany o výměru zaopatřovacích požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l sloužil v býv. armádě rak.-uh. jako gážista z povolání, posléze jako setník stav. úč. oddělení; ve válce upadl do ruského zajetí. Vrátiv se 24. dubna 1920 ze zajetí, žádal přihláškou z 25. dubna 1920 o převzetí do čs. armády v aktivitě, byl však dle osobního věstníku mno z 29. září 1923 převzat jako gážista ve výslužbě. Mezitím sloužil fakticky v čsl. armádě činně v době od 1. srpna 1920 do 1. prosince 1921 s požitky VIII. hodn. třídy 2. stupně platového.

Výnosem mno z 19. října 1922 byl st-l přeložen dnem 1. prosince 1921 do výslužby se zaopatř. požitky dle platů IX. hodn. třídy 1. stupně platového. Ke st-lově žádosti byly mu rozhodnutím téhož min. ze 17. května 1923 na základě služ., do výměry pense započítatelné doby 22 roků, 6 měsíců a 11 dnů, čítané ke dni 30. listopadu 1921, poukázány dnem 1. prosince 1921 zaopatř. požitky dle platů VIII. hodn. tř. 2. stupně platového částkou 5609 K 14 h.

Nař. rozhodnutím poukázalo mno st-li dnem 1. prosince 1921 zaopatř. požitky ročních 5169 Kč 12 h a dodalo, že st-l nemá nároku na plné počítání služ. doby podle § 6 zák. č. 195/20, jelikož dne 1. ledna 1920 nebyl v činné službě; dále neprokázal, že po převratu vstoupil do čsl. zahr. vojsk, ani že mu vstup do čsl. zahr. vojsk byl znemožněn; proto byla služ. doba jeho při přezkoušení osobního výkazu upravena podle ustanovení prováděcích předpisů k §§ 6 a 7 výše uvedeného zákona, uveřejněných ve věcném věstníku č. 42 čl. 454 z roku 1920.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto: — — —

Pravidla pro zařazení gážistů do platové stupnice stanovené v § 1. zák. č. 195/20 obsahuje § 6 tohoto zák. Než tento paragraf vztahuje se jen na gážisty, kteří v den účinnosti zákona, t. j. 1. ledna 1920 byli v činné službě. St-l v ten den v činné službě nebyl. Že zajištění nelze — aspoň ve smyslu § 6 cit. zák. — klásti na roveň činné službě, je patrné z toho, že tento § sám v ustanovení odst. 2. bod A. 1 b) činnou službu a zajištění rozlišuje. Nelze-li na st-le aplikovati § 6, možno otázku řešiti pouze podle § 5 cit. zák., t. j. dlužno zjistiti, jaké služné by st-li jako gážistovi IX. hodn. třídy vzhledem k době v této třídě ztrávené a do platového postupu započitatelné příslušelo podle sazeb § 1 zák. č. 195/1920. Podle § 5 nastane postup do vyš. plat. stupně, resp. postup do požitků vyšší třídy, jakmile gážista ztrávil zákonitou lhůtu s platy bezprostředně předcházejícího stupně platového, resp. bezprostředně předcházející hodn. třídy. St-l byl jako gážista rak.-uh. armády jmenován do IX. hodn. tř. 1. listopadu 1913. Dnem 28. října 1918 přestala rak.-uh. armáda s hlediska čsl. zákonodárství pro území čsl. státu právně existovati, právě tak jako rak.-uh. monarchie. Důsledkem toho zaniklo v ten den také právní postavení st-le jako akt. gážisty býv. rak.-uh. armády. Do čsl. armády převzat byl jako gážista ve výslužbě a nikoli jako gážista v činné službě, sluší tedy na něj hleděti tak, jako by byl již od 28. října 1918 ve výslužbě. Ovšem konal v této armádě od 1. srpna 1920 — 30. listopadu 1921 jako gážista činnou službu a byl dnem 1. prosince 1921 přeložen do výslužby. Přes to však nelze na něho v době od 28. října 1918 do 1. srpna 1920 hleděti jako na gážistu IX. hodn. tř. v činné službě, nýbrž jen jako na gážistu ve výslužbě; potvrzeno je toto hledisko zněním § 100 zák. č. 76/1922, jež mluví o gážistech býv. rak.-uh. armády, kteří byli do čsl. armády přijati jako gážisté ve výslužbě, v čsl. armádě činně sloužili a »byli přeloženi znovu do výslužby«, z čehož patrné, že také tento § na gážisty tam uvedené, t. j. na gážisty převzaté jen ve výslužbě, hledí i pokud jde o dobu od 28. října 1918 až do nastoupení činné služby v čsl. armádě jako na gážisty ve výslužbě. Dobu ztrávenou v určité hodnostní třídě ve výslužbě nelze však — není-li tu výslovného ustanovení opačného — započítavati pro postup do vyšších platů aktivních.

Za tohoto stavu je tedy st-li, který z ustanovení § 6 zák. č. 195/1920, jak svrchu dovozeno, ve svůj prospěch ničeho nemůže těžiti, do postupu v IX. hodn. tř. podle § 5 zák. č. 195/1920 započitatelná doba od 1. listopadu 1913 do 28. října 1918 okrouhle 5 let, doba činné služby v čsl. armádě od 1. srpna 1920—30. listopadu 1921 — 1 rok, 4 měs., k tomu úřad fakticky započítal za léta 1914—1918 pět válečných pololetí 2 roky, 6 měsíců, úhrnem 8 let, 10 měsíců.

Podle postupových lhůt § 5 zák. č. 195/1920 nastává v V. skupině, do níž st-l jako důstojník stav. úč. oddělení patří, časový postup v IX. hodn. tř. do požitků VIII. hodn. tř. po 6 letech. Měl tedy st-l dne 1. prosince 1921 nárok na požitky VIII/1 s naslouženými 2 léty, 10 měs., v prvním platovém stupni této třídy. Poněvadž pak v den svého nového přeložení do výslužby tříleté lhůty potřebné dle § 1 cit. zák. k postupu do 2. plat. stupně VIII. hodn. tř. ještě nedovršil, postupoval žal. úřad správně, když mu pens. požitky vyměřil podle služného VIII/1. — —